

Wyrok z dnia 17 lutego 1998 r.

I PKN 528/97

Pracownikowi przysługuje odprawa rentowa na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. Nr 31, poz. 214 ze zm.), jeżeli po wyczerpaniu okresu pobierania zasiłku chorobowego został uznany inwalidą, a następnie stosunek pracy został rozwiązany za porozumieniem stron, po czym pracownik uzyskał prawo do renty inwalidzkiej.

Przewodniczący SSN: Józef Iwulski, Sędziowie SN: Roman Kuczyński (sprawozdawca), Zbigniew Myszka.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 1998 r. sprawy z powództwa Ryszarda J. przeciwko Urzędowi Gminy w G. o odprawę rentową, na skutek kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społeczny w Lublinie z dnia 12 czerwca 1997 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Wyrokiem z dnia 13 lutego 1997 r. Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Lublinie oddalił powództwo Ryszarda J. o odprawę rentową uznając, że skoro od dnia 25 maja 1996 r., tj. od wyczerpania zasiłków chorobowych, nabył prawo do renty inwalidzkiej, zaś z inicjatywą rozwiązania stosunku pracy wystąpił w dniu 5 czerwca 1996 r. na zasadzie porozumienia stron, wskazując datę zakończenia pracy na dzień 28 maja 1996 r. to ustanie zatrudnienia nie nastąpiło w związku z przejściem na rentę, gdyż przejście na rentę nie może wyprzedzać rozwiązania stosunku pracy.

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie wyrokiem z dnia 12 czerwca 1997 r. w wyniku apelacji powoda zmienił zaskarżony wyrok i przyznał mu odprawę uzasadniając, że renta została powodowi przyznana decyzją z

dnia 11 czerwca 1996 r., wskazując jako datę początkową wypłaty renty datę wyczerpania zasiłków chorobowych, zaś powód zażądał od zakładu pracy rozwiązania umowy o pracę od daty późniejszej, tj. od 28 maja 1996 r. i to niewątpliwie z uwagi na nabycie praw rentowych, a nie z innych powodów, przeto rozwiązanie stosunku pracy pozostaje w związku z przejściem na rentę.

Kasacja pozwanego zarzuca powyższemu wyrokowi naruszenie prawa materialnego - art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31 poz. 214 ze zm.).

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Kasacja jest bezzasadna. Trafnie Sąd Wojewódzki ustalił i wykazał następstwa i związek czasowy inicjatywy powoda w rozwiązaniu stosunku pracy w związku z przejściem na rentę inwalidzką. Powód był świadomy posiadania wymaganego do renty okresu zatrudnienia, zaś orzeczeniem Obwodowej Komisji Lekarskiej d/s Inwalidztwa i Zatrudnienia w Lublinie z dnia 27 maja 1996 r. uznany został za inwalidę drugiej grupy. Okres zasiłkowy powód wyczerpał z dniem 24 maja 1996 r., natomiast prośbę o rozwiązanie stosunku pracy złożył dnia 5 czerwca 1996 r., wskazując jako datę tego rozwiązania dzień 28 maja 1996 r., tj. następny dzień po badaniu przez KiZ. Związek funkcjonalny między tymi zdarzeniami jest więc oczywisty. Powód mógł nie bez racji obawiać się, że po wyczerpaniu źródła egzystencji, tj. zasiłków chorobowych renta nie będzie mu wypłacana dopóki nie rozwiąże stosunku pracy. Praktyką organów rentowych jest bowiem przyznawanie świadczenia rentowo-emerytalnego od określonej daty i jednocześnie zawieszenie jego wypłaty do czasu dostarczenia dowodu ustania zatrudnienia. Dlatego też Sąd Najwyższy podziela stanowisko Sądu Wojewódzkiego, iż rozwiązanie stosunku pracy powoda nastąpiło w związku z jego przejściem na rentę inwalidzką, natomiast powołane przez Sąd I instancji oraz w kasacji orzecznictwo Sądu Najwyższego odnośnie prawa do odprawy w związku z przejściem na emeryturę lub rentę dotyczy odmiennych stanów faktycznych i sporów na tle kontynuowania zatrudnienia mimo nabycia prawa do emerytury lub renty.

Z powyższych motywów Sąd Najwyższy nie znalazł usprawiedliwionych podstaw do uwzględnienia kasacji i w oparciu o art. 393¹² KPC orzekł jak w sentencji wy-

roku.

